

Księga Psalmów

Psalm 144

1. Pieśń Dawidowa. Błogosławiony Pan, skała moja, który ćwicz ręce moje do bitwy, a palce moje do wojny. **2.** Miłosierdziem mojem, i twierdzą moją, ucieczką moją, wybawicielem moim, i tarczą moją on mi jest, przetoż w nim ufam; onci podbija pod mię lud mój. **3.** Panie! cóż jest człowiek, że nań masz baczenie? a syn człowieczy, że go sobie poważasz? **4.** Człowiek marności jest podobny; dni jego jako cień pomijający. **5.** Panie! nakłoń niebios twoich, a zstąp; dotknij się gór, a zakurzą się. **6.** Zabłyśnij błyskawicą, a rozprosz ich; puść strzały twoje, a poraż ich. **7.** Ściągnij rękę swą z wysokości; wybaw mię, a wyrwij mię z wód wielkich, z ręki cudzoziemców. **8.** Których usta kłamstwo mówią, a prawica ich, prawica omylna. **9.** Boże! pieśń nową tobie zaśpiewam; na lutni, i na instrumencie o dziesięciu stronach śpiewać ci będę. **10.** Bóg daje zwycięstwo królom, a Dawida, sługę swego, wybawia od miecza srogiego. **11.** Wybawże mię, a wyrwij mię z ręki cudzoziemców, których usta mówią kłamstwo, a prawica ich prawica omylna; **12.** Aby synowie nasi byli jako szczepy rosnące w młodości swojej, a córki nasze, jako kamienie węgielne, wyciosane w budynku kościelnym. **13.** Szpiżarnie nasze pełne niech wydawają wszelakie potrzeby; trzody nasze niech rodzą tysiące, niech rodzą dziesięć tysięcy w oborach naszych. **14.** Woły nasze niech będą tłuste; niech nie będzie wtargnienia, ani zajęcia, ani narzekania po ulicach naszych. **15.** Błogosławiony lud, któremu się tak dzieje. Błogosławiony lud, którego Bogiem jest Pan.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.